

[Aage Fogh.]

og med andre ligesindede nationer for at formindske toldsatskerne og andre hindringer for en udvidelse af handelen.

Det er altså den konvention, som alle OEEC-landene har tiltrådt, og som vi også har tiltrådt her i Danmark. Det er den, vi arbejder videre for, og derfor siger jeg i tilknytning til de bemærkninger, jeg fremsatte før, at vi på grundlag heraf må skønne, at vi fortsat i en årrække skal arbejde i forhandling med de europæiske lande, og at vi i denne periode skal holde vort produktionsapparat herhjemme i orden.

Der er et par ting, jeg i den forbindelse gerne vil gøre opmærksom på. Da vi for nogen tid siden gennemførte vore toldlove, stod vi gang efter gang i den situation, at det blev sagt i udvalget: den eller den vare har ingen interesse toldmæssigt set, den er undergivet beskyttelsesrestriktioner; der indføres så lidt af den, at den i virkeligheden handles i et lukket marked. Det er efter mit skøn i åben strid med den konvention, vi undertegnede for 11 år siden. Sådanne mangler bør Danmark afhjælpe og afhjælpe dem snarest muligt.

Jeg er ganske indforstået med, at dette område ikke sorterer under den højtærede udenrigsminister, men under den højtærede handelsminister, og jeg retter derfor det spørgsmål til den højtærede handelsminister, i hvor stor udstrækning det vil være muligt i løbet af den kommende tid at gennemføre de løfter, der blev givet os i toldlovsudvalget om at liberalisere en række erhverv, der i øjeblikket arbejder med for høje priser og derfor er medvirkende til at højne prisniveauet her i landet til skade for de eksporterende erhverv. Jeg skal ikke nævne, hvilke erhverv eller hvilke produktioner jeg tænker på, men der er adskillige, og jeg håber meget på, at det arbejde, som venstre og de konservative ikke ville deltage i i toldlovsudvalget, nu må blive optaget under ledelse af den højtærede handelsminister.

Blandt de eksporterhverv, jeg tænker på er hæmmet af det kunstigt høje prisniveau, er først og fremmest landbruget. Jeg vil dog gerne til indledning om landbrugets forhold have lov til at gøre et par opmuntrende bemærkninger. For det første den opmuntrende bemærkning, at det er helt

fantastisk, hvad dansk landbrug har præsteret. I fjor ved denne tid frygtede vi for, at dansk landbrug stod over for en katastrofe. Vi kunne konstatere så lave noteringer på vore hovedvarer, at man måtte frygte det værste. Og hvad er der så sket fra dengang til nu? Ja, jeg tillader mig med formandens tilladelse at citere et ganske kort referat fra De jydsk Landboforeningers regnskabsmøde i Århus, som blev holdt i februar måned i år, så det er altså af helt ny dato. Ved denne lejlighed siger fortaleren for De jydsk Landboforening, at det har vist sig ved behandlingen af 7 000 jyske regnskaber, at forrentningsprocenten er blevet 4,8 af den investerede kapital. Det er i betragtning af tiderne et forbavsende godt resultat, og jeg kan ganske give tilslutning til beretningen, hvori det videre hedder:

„Hvordan driftsresultatet vil blive for 1958-59, er det ikke til at sige noget bestemt om på nuværende tidspunkt.

Men så vidt det kan vurderes — også på grundlag af de januarregnskaber, der nu er gjort op — tegner driftsresultatet til ikke at blive ringere end for 1957-58.“

Det er ikke mine ord. Udtalelserne er fremsat af De jydsk Landboforening, der sorterer under hr. Pinstrup, og derfor må vi da tro, at de i alle tilfælde ikke er for gunstige. Men det giver sikkerhed for, at selv det erhverv, der er hårdest ramt i Danmark, har sådanne vilkår, at det ikke er i en katastrofesituation, der betinger, at man for enhver pris i øjeblikket skal tilmelde sig de seks. Det er forsvarligt at vente, og det er forsvarligt i denne ventetid at udbygge vort produktionsapparat, ikke for at producere mere, men for at producere billigere. Og i forbindelse med al den tale om, hvad der ville ske, hvis vi kom i den situation, at afsætningen sydpå standsede, må jeg have lov til at gøre opmærksom på, at for det sidste år ligger det sådan, at af den produktion, det danske landbrug har præsteret til en værdi af ca. 7 milliarder kr., er ca. 36 pct. benyttet på hjemmemarkedet, ca. 28 pct. er gået til England, ca. 25 pct. til de seks lande, medens 12 pct. er gået til Norden og til oversøiske lande. Jeg peger her på, at den største part er gået til hjemmemarkedet; det er derfor hjemmemarkedet, vi skal dyrke. Jeg peger endvidere på, at England har aftaget den